

Κάλεσμα του Εθνικού (Παν-γαλλικού) Συντονισμού Φοιτητών (CNE), του Πανεπιστημίου της Ναντέρ, 8/4/2018

Επιμέλεια - παρουσίαση: **Βαγγέλης Μόσχος**

Παρά την απαγόρευση της διοίκησης Πανεπιστημίου της Nanterre για διεξαγωγή του συντονιστικού - αντίθετα με την απόφαση της Γ.Σ. των φοιτητών-, φοιτητές από 35 ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συναντήθηκαν στο CNE (Coordination Nationale Étudiante: Εθνικός Συντονισμός Φοιτητών) στη Nanterre στις 7 και 8 Απριλίου 2018, καταλαμβάνοντας αίθουσες του αμφιθεάτρου για την πραγματοποίησή του.

Μία μέρα μετά η διοίκηση του Πανεπιστημίου, κάλεσε τα γαλλικά MAT (CRS) να επέμβουν και να εκκενώσουν τον χώρο από τους φοιτητές που βρίσκονταν εντός του, και πραγματοποιούσαν ειρηνική, καθιστική διαμαρτυρία. Το αποτέλεσμα: Δεκάδες τραυματίες με ανοιχτά κεφάλια, ενώ 7 φοιτητές συνελήφθησαν από την αστυνομία, ανάμεσα τους και μέλη του αντικαπιταλιστικού κόμματος NPA, οι οποίοι έχουν ειδικά στοχοποιηθεί. 50 χρόνια πριν η εντολή του πρύτανη για εκκένωση του πανεπιστημίου της Ναντέρ από την κατάληψη που πραγματοποιούσαν οι φοιτητές θα πυροδοτούσε τα γεγονότα του Μάη.

Στους συλλόγους που συμμετείχαν στο CNE, είναι εμφανείς δύο ταχύτητες: Από τη μία οι σύλλογοι οι οποίοι έχουν πραγματοποιήσει μαζικότερες Γ.Σ. με απαρτίες των χιλίων και των δύο χιλιάδων ατόμων, έχουν προχωρήσει σε κατάληψη των ιδρυμάτων τους και ριζοσπαστικές μορφές πάλης, και από την άλλη σύλλογοι οι οποίοι έχουν πολύ μικρή μαζικότητα στις διαδικασίες τους. Μέσω του ελέγχου των τελευταίων η γραφειοκρατική UNEF (σημ: αντίστοιχο της ΕΦΕΕ) προσπαθεί να εμποδίσει αποφάσεις που βάζουν τη λογική της κλιμάκωσης στις μορφές πάλης. Σε κάθε περίπτωση όμως η απόφαση και του τελευταίου CNE έχει τόσο σαφή κατεύθυνση απέναντι στις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης Μακρόν, όσο και προβάλλει τη σύγκλιση των αγώνων μεταξύ των φοιτητών, των σιδηροδρομικών που βρίσκονται σε απεργία αλλά και όλων των εργαζομένων ως το μοναδικό δρόμο για τη νίκη.

Παραθέτουμε παρακάτω το κάλεσμα-απόφαση του CNE μεταφρασμένο από τις συντρόφισσες **Άννα Κορρέ** και **Λίτσα Φρυδά**:

Κυριακή 8 Απριλίου

Εμείς, φοιτητές/ριες 35 πανεπιστημιακών ιδρυμάτων που συμμετείχαμε στον Εθνικό Συντονισμό Φοιτητών στη Nanterre στις 7 και 8 Απριλίου 2018, επαναβεβαιώνουμε τη βούληση και την αποφασιστικότητά μας να αγωνιστούμε ενάντια στην κυβέρνηση Μακρόν και στις αντιλαϊκές της μεταρρυθμίσεις.

Εδώ και πολλές εβδομάδες, κινητοποιούμαστε ενεργά ενάντια στη «βροχή» των επιθέσεων που γίνονται στα πανεπιστήμια και τα λύκεια. Η κυβέρνηση αποφάσισε να καταστρέψει όλες τις κοινωνικές κατακτήσεις μας και το δικαίωμά μας σε μια δημόσια, δωρεάν και ανοιχτή σε όλους/ες εκπαίδευση.

Στην πραγματικότητα, ο νόμος Προσανατολισμού και Επιτυχίας των Φοιτητών (Orientation et Réussite des Étudiants, ORE) στοχεύει στο να κλείσει τις πόρτες του πανεπιστημίου σε όλους/ες εκείνους/ες που προέρχονται από τα πιο επισφαλή κοινωνικά στρώματα, θεσμοθετώντας μια πραγματική «διαλογή», σύμφωνα με την κοινωνική μας προέλευση – πραγματική ή υποτιθέμενη – και την οικονομική κατάσταση των γονιών μας. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση θεσμοθετεί την κατάργηση του απολυτηρίου του λυκείου (baccalauréat) και σχεδιάζει τη μεταρρύθμιση των λυκείων στη λογική του Σχεδίου για τους Φοιτητές (le Plan Étudiants).

Το σχέδιο αυτό προβλέπει, εκτός από την κοινωνική επιλογή, τη κατάργηση του προβιβασμού με το μέσο όρο βαθμολογίας, την κατάργηση των επαναληπτικών εξετάσεων και της δυνατότητας διετούς φοίτησης για το ίδιο έτος σπουδών, προκειμένου τα πανεπιστήμιά μας να προσαρμοστούν στις ανάγκες της αγοράς και να δημιουργηθούν σχολές ακόμη πιο ανταγωνιστικές και αποκλειστικές για τις ελίτ. Η διαδικασία συγχώνευσης και άλλων μεγάλων ιδρυμάτων κινείται σε αυτή την κατεύθυνση.

Η 22 Μαρτίου, ημέρα όπου 500.000 άνθρωποι από διαφορετικούς κλάδους κατέβηκαν στο δρόμο, ήταν μια στιγμή αποκρυστάλλωσης και ενίσχυσης της κινητοποίησης μέσα στα πανεπιστήμια. Μετά από αυτή τη μέρα απεργίας, πήγαμε ένα βήμα παραπέρα. Σε έναν μεγάλο αριθμό σχολών πραγματοποιήθηκαν τεράστιες γενικές συνελεύσεις: 1000 άτομα στη Σορβόνη (Παρίσι Ι), περισσότεροι από 2000 στην Τουλούζη και το Μονπελιέ, πάνω από 600 στο Νανσί ή στη Νάντη ...

Μπροστά σε αυτή την κινητοποίηση, η κυβέρνηση προτίμησε να καταδικάσει τους αποκλεισμούς και τις καταλήψεις, και όχι τις ακροδεξιές ομάδες που χτύπησαν αγωνιζόμενους/ες φοιτητές/ριες μέσα στα αμφιθέατρα όπως στο Μονπελιέ, στη Λίλλη ή στο Στρασβούργο. Έστειλε μάλιστα και αστυνομικούς μέσα στα πανεπιστήμιά μας για να απομακρύνουν με στρατιωτική ισχύ τους/τις φοιτητές/τριες που τα είχαν καταλάβει. Αυτές οι βιαιότητες είναι απαράδεκτες και τις καταδικάζουμε σθεναρά. Με την δύναμη της αριθμητικής υπεροχής μας θα αγωνιστούμε ενάντια σε αυτές τις επιθέσεις της άκρας δεξιάς και της κυβέρνησης.

Αλλά σήμερα, δεν είναι μόνο οι μαθητές/ριες και οι φοιτητές/ριες που υποφέρουν από την αντικοινωνική και υπέρ της εργοδοσίας πολιτική της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα: διευκολύνοντας τις ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα (όπως στο Carrefour), βάζοντας τους σιδηροδρομικούς και όλον τον δημόσιο τομέα (θέτει σε αμφισβήτηση την εγγύηση της εργασίας, τις εργασιακές συνθήκες και την πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες, στους σιδηροδρόμους (SNCF) ή στα νοσοκομεία). Επιπλέον, έχει ένα σχέδιο μεταρρύθμισης των συντάξεων και ένα άλλο με στόχο τον περιορισμό της πρόσβασης στο ταμείο ανεργίας.

Σε απάντηση, πολλοί κλάδοι έχουν μπει στον αγώνα τις τελευταίες εβδομάδες, πέρα από τις τάξεις της νεολαίας: οι εργαζόμενοι/ες στους σιδηρόδρομους, το προσωπικό νοσοκομείων, οι επισφαλώς χωρίς χαρτιά εργαζόμενοι/ες, οι εργαζόμενοι/ες των δημόσιων υπηρεσιών, οι εργαζόμενοι/ες στα γηροκομεία (EHPAD), στην Air France, στην Pimkie, στην Ford-Blanquefort, στην αποκομιδή απορριμμάτων... Στηρίζουμε, επίσης, το προσωπικό των CROUS και όλο το προσωπικό των πανεπιστημίων που αγωνίζεται.

Σήμερα είναι μια γενική μάχη κατά της πολιτικής αυτής της κυβέρνησης, η οποία είναι στην υπηρεσία της εργοδοσίας. Η ημέρα της 22ας Μαρτίου, αλλά και της 3ης Απριλίου, έβαλαν το πρώτο ορόσημο της σύγκλισης των αγώνων, κάτι που φαίνεται αναγκαίο περισσότερο από ποτέ, ενάντια στην επίθεση της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση καταδικάζει διαρκώς τους/τις «προνομιούχους/ες» υπαλλήλους, τους/τις «τεμπέληδες/τεμπέλες» άνεργους/ες και προσπαθεί να μας κάνει να πιστέψουμε πως υπάρχουν καλοί/ές και κακοί/ές μετανάστες/ριες. Πρέπει να αντιταχθούμε σε αυτήν την ρητορική.

Καταδικάζουμε τη δυστυχία, την επισφάλεια και την απόρριψη εκείνων που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης. Δεν μπορούμε να μείνουμε απομονωμένοι/ες, καθένας/μία στη γωνιά μας. Η κυβέρνηση επιτίθεται σε όλους/ες μας και μόνο όλοι/ες μαζί σε απεργία και στο δρόμο μπορούμε να επιβάλουμε τις διεκδικήσεις μας.

Η απάντησή μας πρέπει να είναι αντίστοιχη των επιθέσεων που δεχόμαστε: μέσα από τη συνεχιζόμενη γενική απεργία, από το συνολικό μπλοκάρισμα της οικονομίας θα καταφέρουμε να υποχωρήσουν ο Macron και η εργοδοσία. Έτσι, καλούμε να σταματήσει κάθε προσπάθεια κοινωνικού διαλόγου με αυτή την κυβέρνηση, η οποία το μόνο που καταλαβαίνει είναι οι συσχετισμοί δυνάμεων.

Σε αυτή την κατεύθυνση καλούμε στην περαιτέρω ενίσχυση της κινητοποίησης και στη σύνδεση με όλους τους κλάδους, ιδιαίτερα αυτούς που βρίσκονται στην καρδιά της κινητοποίησης, όπως οι σιδηροδρομικοί, συμμετέχοντας στις πρωτοβουλίες τους. Αυτός είναι ο λόγος που η απεργία στους σιδηροδρόμους (SNCF) στις 9 Απριλίου πρέπει να εγγραφεί στη δυναμική της σύγκλισης των αγώνων.

Επειδή το κίνημα πρέπει να αναπτύξει μια στρατηγική νίκης, καλούμε τις Γενικές Συνελεύσεις να σκεφτούν τη συνέχεια που θα δώσουν, κυρίως όσον αφορά στις κινητοποιήσεις στις 1, 3, και 5 Μαΐου, που πρέπει να καθοριστούν στο επόμενο Πανγαλλικό Συντονιστικό των Φοιτητών.

Καλούμε, λοιπόν, όλους/ες τους/τις φοιτητές/ριες να ενταχθούν ή να συνεχίσουν τον αγώνα και να συντονιστούν με τους άλλους κλάδους, προκειμένου να γενικευθεί η κινητοποίηση πέρα από τα όρια του πανεπιστημίου. Ενθαρρύνουμε τους/τις αγωνιζόμενους/ες σπουδαστές/ριες να απευθυνθούν στους/τις μαθητές/ριες για να τους πείσουν να συμμετέχουν.

Για να επιβεβαιωθεί η ανοδική δυναμική στα πανεπιστήμια, καλούμε σε μαζική κινητοποίηση την Τρίτη 10 Απριλίου, ώστε να πετύχουμε τη διάρκεια της απεργίας σε όσο το δυνατόν περισσότερες πανεπιστημιούπολεις. Τώρα είναι η στιγμή για να σκληρύνουμε τη στάση μας, όπως μαρτυρούν οι πολυάριθμοι αποκλεισμοί και οι καταλήψεις των τελευταίων ημερών. Η ημερομηνία του Σάββατου 14 Απριλίου, σε συντονισμό με την απεργία των σιδηροδρομικών, πρέπει να είναι η ευκαιρία να προχωρήσουμε σε μαζικές διαδηλώσεις για να δείξουμε την αποφασιστικότητά μας ενάντια στην κυβέρνηση και να δείξουμε τη νομιμότητα του κινήματος. Τέλος, καλούμε σε συμμετοχή στην εθνική ημέρα απεργίας στις 19 Απριλίου, ως συνέχεια της απεργίας στις 22 Μαρτίου.

Διεκδικούμε:

- την κατάργηση του νόμου Προσανατολισμού και Επιτυχίας των Φοιτητών (ORE)
- την κατάργηση των σχεδίων μεταρρύθμισης των πτυχίων (licences), αναδιάρθρωσης του απολυτηρίου του λυκείου (bac), αναδιάρθρωσης του λυκείου και της μαθητείας
- την εγκατάλειψη των σχεδίων συγχώνευσης και άλλων μεγάλων ιδρυμάτων
- επενδύσεις στο ύψος των αναγκών στην εκπαίδευση, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στο σύνολο του δημοσίου
- μια μαζική επανεπένδυση στη δημόσια υπηρεσία των CROUS, η οποία πλήττεται επίσης από φιλελεύθερες επιθέσεις
- την απόσυρση της μεταρρύθμισης για τους σιδηροδρόμους
- την απόσυρση του νόμου περί ασύλου-μετανάστευσης

Επιπλέον:

Επαναβεβαιώνουμε τη διεθνή μας αλληλεγγύη με όλους τους λαούς που υφίστανται τις συνεχείς επιθέσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών.

Καλούμε σε επόμενο Παν-γαλλικό Συντονιστικό CNE στις **21** και **22 Απριλίου**, που θα πραγματοποιηθεί στο πρώτο πανεπιστήμιο που θα προθυμοποιηθεί να το φιλοξενήσει σε Γενική Συνέλευση.

Δείτε ακόμη: **[Κάλεσμα του Παν-γαλλικού Φοιτητικού Συντονιστικού](#)**